

SERGIU CELIBIDACHE, CALITATEA RARĂ A UNUI GENIU MUZICAL

La 67 de ani, dirijorul Sergiu Celibidache cutreiera lumea, în ciuda problemelor de sănătate. FOTO: AGERPRES

El País relatează la 24 octombrie 1989 despre vizita la Madrid a dirijorului Sergiu Celibidache, deosebit de apreciat în Vest, despre excelența sa profesională, dar și despre tabieturile sale.

„Sergiu Celibidache, dirijorul de origine română, a ajuns ieri la amiază la Madrid de la München (Republica Federală Germană), cu un zbor charter, pentru a dirija, astăzi, la Auditoriul Național, Simfonia a șaptea de Bruckner, un compozitor față de care se simte în mod special atașat. În vârstă de 67 de ani, deplasându-se cu greutate din cauza unor dureri de gât care i-au apărut cu ceva ani în urmă, Celibidache a călătorit însoțit de membrii Orchestrei Filarmonice din München, pe care o conduce din 1980. La Aeroportul Barajas îl aștepta Alfonso Aijón, directorul de la Ibermúsica.

Spectacolele pe care le va da la Madrid încep azi cu Bruckner și vor continua mâine, miercuri, cu «Forța de

tinului» de Verdi, «Don Juan» de Strauss și Simfonia nr. 1 de Brahms. Aceste două concerte, oferite de Ibermúsica în cadrul ciclului «Mari orchestre ale lumii», se vor repeta în aceeași ordine vineri și sâmbătă, pentru seria sponsorizată de banca de economii, Caja de Ahorros de Madrid.

Celibidache a decis ieri după-amiază să se odihnească, a vrut să mănânce țigar și să-și vadă prietenii, Carmelo Bernaola, Jorge Rubio și alții. A întrebât și de regizorul Enrique Garcia Asensio. Celibidache a fost în mod particular interesat de viața politică spaniolă și a fost surprins când a aflat că duminica viitoare vor avea loc alegerile legislative în țara noastră, lucru pe care până ieri nu îl știa.

Celibidache, născut în 1912 în România, și-a început cariera după cel de-al doilea război mondial. De la vârsta de numai 33 de ani și până în 1952 a condus Orchestra Filarmonică din Berlin, înainte de venirea

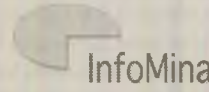
lui Herbert von Karajan. Din acest an a dirijat cele mai mari orchestre din lume. Căsătorit cu o pictoriță română, având împreună un fiu, care studiază regia de teatru, Celibidache este faimos ca fiind unul dintre dirijorii cei mai meticuloși în pregătirea reprezentațiilor și extrem de exigent cu membrii orchestrei, de la care cere dedicare totală. De asemenea, și-a clădit o carieră pedagogică, predând numeroase cursuri internaționale pentru viitorii dirijori.

Pretențiile pe care le are acest geniu muzical, considerat unul dintre cei mai buni dirijori din lume, devenit o adevărată legendă, se adaugă la faimoasa sa aversiune față de înregistrările pe disc (există doar câteva înregistrări pirat). Cu toate acestea, se pare că va ceda într-un final dorinței membrilor orchestrei și în viitorul apropiat vor ieși pe piață primele sale înregistrări autorizate.

Ultima sa vizită în Spania a avut

loc în februarie 1987, tot împreună cu Filarmonica din München. În trecut a dirijat și Orchestra Națională a Spaniei, cu care a avut rezultate remarcabile. Din nefericire, luna de miere dintre el și orchestră nu a fost de durată și relația s-a destrămat.

Neagrând interviurile, Sergiu Celibidache alternează pasiunile lumesti (este un mare gurmand) cu cele intelectuale (este un investigator asidu al fenomenologiei muzicale). Exigent la repetițiile cu orchestra, atent la detaliile și riguros în elaborarea sunetului, reprezentațiile sale creează o atmosferă de sărbătoare. Și pe bună dreptate. Celibidache este un dirijor unic și irepetabil. Din comportamentul său profesional și din obiceiurile sale de zi cu zi răzbate rara calitate a geniului muzical.

CALENDAR 24 octombrie (marți)

Soarele a răsărit la 7:42, a apus la 18:17.
Luna a răsărit la 2:24, a apus la 16:05.
Sărbătoare creștină: Sf. M. Mc. Areta; Sf. Mc. Sevastiana și Valentin

S-a întâmplat la

24 octombrie 1989

● În cursul unui simpozion medical care a avut loc la Nagoya s-a anunțat că cercetătorii niponi au pus la punct un nou medicament împotriva SIDA. La prepararea acestuia se folosea un anticorp capabil să distrugă virusul SIDA, sistemul imunitar al celui în nefind afectat. Cercetătorii au arătat că primele teste de laborator au fost încurajatoare, dar până la comercializarea medicamentului mai erau necesare perfecționări.

● În urma unei explozii de gaz la mina Mingshan, din provincia Jiangxi din RP Chineză, 19 persoane și-au pierdut viața, alte 14 fiind rănite. Operațiunile de salvare au continuat, având în vedere că sub dărâmături se mai aflau 13 mineri.
Ramona VINTILĂ

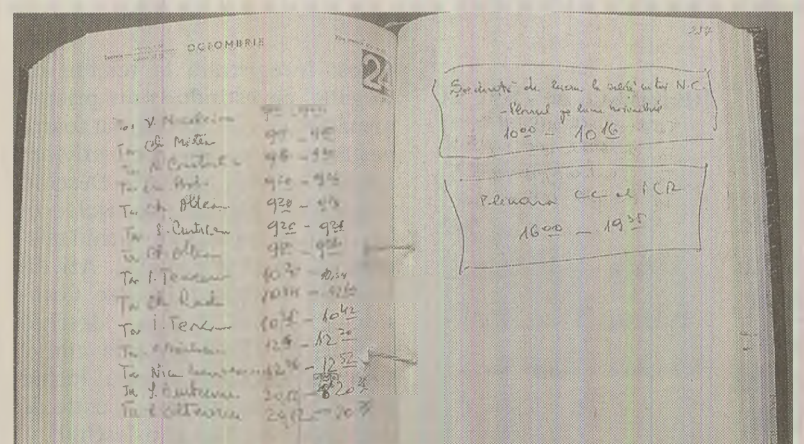
Agenda Elenei Ceaușescu

Șase curteni s-au plecat, pe rând, în fața ei, ca în fața reginei, la prima oră: Vasile Nicolicioiu, Constantin Mitea, Nicolae Constantin, Emil Bobu, Constantin Olteanu, Silviu Curticeanu și iarăși Constantin Olteanu...

Un sfert de ceas (orele 10:00-10:16) a ținut ritualul ședinței la săliță cu Nicolae Ceaușescu pe aceeași temă-planul pe luna noiembrie. Din relațiile șefului Cancelariei CC, Silviu Curticeanu, reiese că programul Șefului era extrem de flexibil. Dacă îl nemulțumea ceva dimineața, îi convoca imediat, în regim de urgență, pe toți responsabilii de resort. Rezultatul era o ședință. Așa va fi fost, probabil, și cu această intempestivă ședință la săliță.

Până la pauza de prânz prin biroul Tovarășei a continuat pelerinajul: Ion Teoreanu (de două ori), Constantin Radu, Vasile Bărbulescu și Nicu Ceaușescu. Ultimul a fost probabil reținut la masa de prânz. O serviseră, probabil, la Cabinetul 1, adusă de ospățari. Apoi Tovarășii s-au odihnit, fiecare la cabinetul lui.

Au făcut față după aceea lungului plictis al Plenarei CC al PCR (orele 16:00-19:55). Mai puțin ca-n alte dați

s-au plictisit cei prezenți în marea sală a Ateneului Român. Așteptau de la Ceaușescu să se „încălzească” și să scape mai mult decât va publica presa. Căci începuse cum nu se poate mai promițător: „Pe plan mondial au apărut diferite teze și concepții cu privire la fărâșirea socialismului și la perspectivele luptei revoluționare”. Și, are loc o intensificare a activității cercurilor reacționare, antisocialiste și anticomuniste, de amestec în treburile interne ale țărilor socialiste, în scopul destabilizării situației în acces-

te țări și slăbirii construcției socialiste”. Până la urmă, spre dezamăgirea lor, n-au aflat ceva nou.

Cu Silviu Curticeanu și Constantin Olteanu s-a încheiat, aproape de ora 20:30, ziua de lucru a Elenei Ceaușescu. Comunicatele de presă și documentele aveau acum și aprobarea finală. „Competența” nu i-o mai puneau nimeni la îndoială, de vreme ce inusuși Ceaușescu, citindu-și „cuvântul” de mult pregătit, între aplauze se întorcea să vadă reacția Tovarășei.
Lavinia BETA

JURNALUL ZILEI

Aproape toate articolele au fost „materiale oficiale”, reproduse identic de ziarele centrale și județene, radio și televiziune. Mii de localități rurale au adoptat sate românești prin „Operation Villages Roumains”. Occidentalii erau convinși că în urma programului de sistematizare în România erau zeci de mii de sinistrați. Pentru ei vor veni „ajutoarele”.

Raport comandantului suprem

Comandantul suprem al Forțelor Armate ale RSR, Nicolae Ceaușescu, a emis un ordin prin care în ziua de 25 octombrie, de Ziua Armatei, urmau să se tragă 21 de salve de artilerie. Dacă pentru armată Ceaușescu emitea ordine, pentru restul su-

flării din România, emitea indicații. Cu aceeași putere de ordin. Iar ceilalți – de la primul-ministru în jos – își adresau cu formula militară „permiteți să raportez”. Astfel că marți, 24 octombrie 1989, oameni ai muncii din agricultură i-au raportat noi producții mari la hectar.

(Continuare în pag. a II-a)

Cum se scrie și cum se rescrie istoria...

Toată lumea este de acord, astăzi cu ideea că, în „Epoca de Aur”, rescrierea istoriei României, de fapt a unor anumite evenimente din perioada numită „istoria modernă și contemporană”, avea un scop bine determinat: acela de a conferi un ascendent istoric aparte, unic și inconfundabil personalității lui Nicolae Ceaușescu. În acest fel, formulări ultraelocvente, devenite repede simple clișee bombastice, precum „erou între eroii neamului”, „strălucită personalitate istorică” și încă altele asemenea, primeau (sau, mai bine spus, păreau să primească) o aparență de firesc și de legitimitate. Așa se face că, din participarea la anumite evenimente politice din perioada interbelică, Nicolae Ceaușescu devenise figura

centrală, personalitatea proeminentă, ba chiar, prin excesul de zel al unora, inițiatorul și exponentul unic al respectivelor evenimente. Unul dintre aceste momente de referință în istoriografia oficială a vremii a fost, fără doar și poate, Conferința Comitetului Național Antifascist din martie 1933. Potrivit unui clișeu intangibil, la respectiva acțiune figura centrală, cel care imprimase un curs cu adevărat revoluționar lucrărilor „comitetului...”, fusese însuși Nicolae Ceaușescu, pe atunci un tânăr muncitor în vârstă de numai 15 ani!

Circula pe atunci o istorisire despre impresia puternică, de neuitat, pe care o avusese asupra participanților la reuniune intervenția – mai târziu „cuvântarea” –

tânărului muncitor cizmar Nicolae Ceaușescu. Spre a fi și mai convingători, răspândicii istorisirii lansaseră o snoavă care glăsuia cam așa: „La un moment dat, profesorul universitar Iorgu Iordan s-a întors către vecinul său, profesorul și gazetarul Petre Constantinescu-Iași, întrebându-l, cu mare, nestăpânită curiozitate: – Cine este acest tânăr care vorbește atât de frumos? Cel întrebât i-a răspuns, fără să clipească: – Este tânărul muncitor Nicolae Ceaușescu.

Pornind de la această legendă și tânăr gazetar fiind, am încercat, pe la începutul anilor '70, să o reconstitui, apelând, firește, la cei doi distinși interlocutori.

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALE PERSONALE

24 OCTOMBRIE

Dr.Cerneea de la Policlinica Sahia, de care ține Uniunea Scriitorilor, a fost în consultație. Socotește medicația bună. Dacă nu am fi avut doctoriile de la copii, pentru fiecare din cele patru aspecte ale bolii, evoluția bolii s-ar fi încheiat exact după cinci ani. Acesta e avansul străinătății!

Ștefan J. Foy, Caietele unui fiu risipitor. Fragmente de jurnal, București, Humanitas, 1994, p. 286

Sfârșitul lui octombrie. Am întrerupt jurnalul în iunie. Între timp a fost luptă pentru pașapoarte, plecarea lor. Mama, din iulie, internată, drumuri la spital în fiecare zi, diagnosticul, fără remediu, întoarcerea acasă la sfârșitul lui august, epuizarea progresivă, calvarul, al ei, al meu, moartea în 7 octombrie, ziua când m-am născut. Nu mai ies decât pentru cursuri. Am renunțat la tot.

Livius Ciocărlie, Paradisul derizoriu. Jurnal despre indiferență, București, Humanitas, 1993, p. 65

De la 1:00 noaptea, continui cu hidroxizin până la 6,60. E bine, e bine, e foarte bine. Pot să lucrez toată ziua cu spor. Performanțe rare. Termin două recenzii începute, Răpeanu, Aurel Rău. Citesc, cu câteva însemnări „Creangă și Creanga de aur”, apoi îmi permit să notez în acest caiet ceva despre voci din lume. Racheta „Atlantis”, care a plasat pe orbită sonda „Galileo”, s-a întors pe pământ după cinci zile.

(Continuare în pag. a II-a)

Femeia care a născut 20 de copii, instrument de propagandă

Ana Ursache, de 71 de ani, din Iași, este mama eroină emblemă a epocii Ceaușescu. Cu douăzeci de copii născuți, ultimul dintre ei botezat de înșăși Elena Ceaușescu, femeia este o candidată cu șanse de a ajunge pe un podium al Cărții Recordurilor. Sau, cel puțin, este premiantă la nivelul național. Dintre toți copiii, doar 16 i-au trăit. Iar cel dintâi născut, Mitică Ursache, s-a stins din viață chiar zilele acestea. Abia trecuse de 50 de ani, dar era bolnav, se și pensionase din acest motiv. Am vorbit cu mama sa Ana, împietrită de durere. Ea va trebui să aibă grijă de cei patru nepoți care nu mai au tată. Mulți dintre frații și surorile lui Mitică n-au putut veni la înmormântare să-l jelească fiindcă s-au plecat în străinătate, în Turcia și Italia, să câștige o pâine. Femeia spune că Mitică a murit de inimă rea, a fost turnător, necăjit, bolnav, cu rate la bancă, datorii și copii dormici de mai bine. O viață neîmplinită, curmată de timpuriu. „Ce să fac dacă așa a vrut Dumnezeu, să-l la la el!”, spune Ana.

Copiii și nepoții, trecuți pe un caiet să nu-i încurce

Ana Ursache are zeci de nepoți și strănepoți, nici ea nu îi mai ține

minte. Ține o listă pe un caiet și îi trece pe toți cei care mai apar din când în când. Au și de unde, având în vedere numeroasa familie, plină de fii și nepoți. Sunt 29 de nepoți adevărați, îi socotește acum: Irina are doi, Dinu are fata, are și Alexandru, patru copii de la nepoții ceilalți... Înșă, desi fiii și fiicele îi sunt mari, Ana, a cărei sănătate e din ce în ce mai șubredă, tot mai are grijă de copii.

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALUL OMULUI SIMPLU

„Fiecare stătea cu ochiul pe celălalt”

Cum se desfrănu autoritățile vremii în timp ce marea masă rotobeta informetată observat și locotenentul de Milizie de-atunci, Victor Vasile. Dacă pentru primii, furtul din avut obțese era un mod de viață îmbuibat și pretrecăre, asta nu-i împiedica să-i pedepsească aspru pe cei din urmă – muncitori în sere, avicole, și CAP-uri – chiar pentru trei roșii și doi castraveți vârați prin buzunarele pantalonilor. „Era și anul asta unul în care trebuia să lucrăm intens pentru plătirea datoriilor – cel puțin asta era slogantul. Care a prins la oameni. Îndurau lipsuri și munceau pe brânci pentru că au crezut și au sperat că, o dată cu achitarea datoriei externe a României, avea să se mai dea drumul la leasă, să mai respirăm și noi. Noi așa înțelegeam, se achită datoriile... gata!

S-a terminat cu lipsurile: cu frigul, cu întunericul, cu lipsa apei, cu rațiile și castravele... Se termina și cu magazinele goale pe motivul că totul merge către export. În toamna lui '89 eram la Militia Dumbrăveni, un orașel agroindustrial, și ne pregăteam de vizita lui Nicușor Ceaușescu la Serele Dumbrăveni. Iar pregătirea consta, printre altele, în anchetarea unor cazuri de furt din avut obțese ce intrau sub incidența celebrului Decret 306/81 și era în slujba Militei să hotărăscă dacă respectivul caz intra pe penal sau nu, în funcție de prejudiciu. Eram într-o hală mare, la sala de sortare, unde urmau a fi anchetate câteva zeci de femei care fuseseră prinse că au ieșit din sere cu ceva legume, care pe unde. Femeile acelea lucrau în condiții cumplite, la tem-

peraturi de aproape 60 de grade Celsius, și își băgaseră și ele ceva roșii și castraveți prin pantalonii sau pe sub bluze, ca să le ducă acasă, la copii, că nu făceau afaceri cu ele. Aveam impresia că mi s-a pasat răspunderea ca eu să fiu cel care tale și spânzură pe-acolo, eu fiind atunci șeful Serviciului Judiciar. Și atunci, spre surprinderea tuturor (că erau de față comitetul de partid, conducerea sereilor și câțiva colegi de-ai mei), am spus: «Faptele în cauză nu sunt grave (văzusem eu că cei de la partid nu cunosc legea), și sunt mult mai puțin grave decât cele pe care le comitem noi și șefii noștri (pentru că șefii noștri furau mult mai mult decât femeile astea)».

(Continuare în pag. a II-a)

Femeia care a născut 20 de copii, instrument de propagandă

(Urmare din pag. 1)

Acum are în supraveghere o nepoată, Lăcrămioara, o adolescentă de care are grijă ca de ochii din cap, așa cum a avut și de toți copiii ei. Astăzi vremurile s-au schimbat și femeia nu mai e nevoită să cumpere pentru masa de prânz o duzină de pâini. Să umple câte două oale de 50 de kilograme cu mâncare pentru îndestularea odraslelor. Și nici să cumpere câte un galantar întreg de mezeluri sau de legume din piața pentru a-și hrăni copiii. Femeia își amintește cum, imediat după ce a devenit mamă eroină, a tăbărit televiziunea comunistă și toți liderii locali nu știau cum să o ajute. După anumite perioade de timp, polițiștii i-au oferit locuințe din ce în ce mai bune și mai încăpătoare, i-au dat ajutoare în bani, lucruri și alimente. Iar atunci când trebuia să dea un exemplu de mamă, era scoasă de la naftalină în fața reflectoarelor.

Nici o pensie

Ana Ursache nu are pensie. Trăiește din mila puzderiei de copii pe care i-a făcut și din banii luați pe îngrijirea unei nepoțele de vârstă adolescenței. Ajutorul și cu alocația nici nu ajung la două milioane de lei. A lucrat pe timpul lui Ceaușescu ca îngrijitoare la Spitalul „Sf. Spiridon”, dar, femeie neștiutoare cum era, nu a semnat nici un contract, așa că nu se poate bucura de vreo pensie. Primul copil, Mitică, l-a făcut cu soțul Dumitru Ursache, cu care s-a măritat la 17 ani și al cărui nume încă îl poartă. Relația cu Neculai Mihoianu, cel cu care a făcut încă 19 copii, nu a mai legalizat-o. Dumitru a murit pe când băiatul avea mai bine de un an, apoi în viața ei a apărut Neculai. Ana Ursache locuiește acum doar cu o parte din familie. Sunt șase persoane care stau într-un apartament cu trei camere pe care femeia l-a primit de la comunisti și pe care a promis că-l va lăsa moștenire Elenei-Daniela, fata cea mică, cea de-a 20-a născută. Fetita botează de înșiși Elena Ceaușescu în urmă de 25 de ani e dusă la muncă în Italia. Lăcrămioara, nepoțica de 15 ani de care are grijă bătrâna, abia de și-a văzut de câteva ori mama plecată în Turcia. Dacă ar apărea nici nu ar cunoaște-o. Femeia e bolnavă de diabet zaharat, obezitate și tensiune. Primește de la „ajutorul social” sprijin în ce privește alimentele de bază și medicamentele. Suferă că nu mai are abonament pe tramvai și nu prea mai poate circula, având în vedere și vârsta, pentru că ar mai merge în diferite locuri ale Iașului, să-și amintească de tinerețe. De patru ani n-a mai mers în oraș. De Neculai Mihoianu nu mai știe nimic, a auzit că a murit după ce a fugit după una mai tânără. A părăsit-o la scurt timp după ce a născut copiii.

Mâncare cât pentru un batalion

Își amintește că atunci când locuia cu copiii era foarte greu cu mâncarea. Gătea și în oale de 20-50 de kilograme mâncare pentru a face față foamei pruncilor. Dacă cumpăra o sacoașă cu fructe de la piață, de multe ori ei nu-i mai ajungea să guste nici măcar unul. Împărțea copiii, dar spune și azi că dacă erau ei sătui, ea nu mai avea nevoie de mâncare. După cutremurul din 1977, primarul Iașului i-a dus copiii la un cămin din Codrescu, ca să aibă spațiu suficient. „Era un cămin pentru cei din alimentația publică, o cameră de fete cu 18 paturi. Fetele au urcat la etajul doi și pe mine m-au lăsat acolo. Am stat foarte bine, mi-au dat butelie, aragaz și am locuit în Co-

Ana Ursache, a doua de pe rândul din mijloc, de la dreapta la stânga, împreună cu familia sa

drescu doar vreo patru-cinci luni. Apoi a venit primarul Manciuc, cu secretarul, și i-a spus că îi dă locuință. La etajul 10, într-un apartament cu patru camere, dar care s-a dovedit rău. Nu ajungea apa, căldura nici atât, trebuia să îmbrace bine copiii iarna cu șosete groase, că era frig. Sute de kilograme de alimente a cărat sus, la etajul 10, pentru îndestularea familiei. „Acolo era igrie, frig, umezeală, căram apă pentru toți și pentru mâncare, pentru că nu ajungea decât până la etajul șapte”. Soțul său suferea foarte mult, pentru că îi ura pe comunisti, lucra din greu la fabrica de cărămidă și tot timpul era obosit și plin de praf. Sărării copii dormeau iarna cu câte trei plapume pe ei și, la acea vreme, erau optsprezece guri de hrănit.

La festivitate cu mamele eroine

Ana Ursache era un fel de vedetă în rândul comunistilor și trăia bine doar în imaginile difuzate la televizor. Când naștea câte un copil, venea reporterii și arătau cât de îngrijită a fost în spital. „La a 20-a naștere m-au băgat într-o rezervă specială, era frumos, curat. Îmi aduceau mâncare foarte bună”. Își amintește că la un moment dat a fost chemată la Casa Sindicatelor, alături de toate mamele eroine din județ. „Era plină sala, erau cu șapte, opt, nouă copii, nu ca mine cu 16-17 și cu 20 de nașteri. M-au strigat după tabel și mi-au înmănat medalia de mamă eroină și 2.000 de lei, pentru copii”.

A 21-a sarcină

Avea 47 de ani când a născut ultimul copil, pe Elena Daniela, dar ar mai fi putut să aibă încă unul, al 21-lea. Numai că l-a avortat. „Se pregătea nunta unuia dintre copii, Dan, așa că am mers și am stat la rânduri pentru aprovizionarea cu cece necesare. Am stat pe frig, de noaptea, la rând la carne, apoi la lapte. Mi-am adus o păturică și am stat jos. Dar nu am știut că eram însărcinată, după două zile, acasă, mi-a venit să merg

la WC și, când colo, mi-a ieșit ceva așa, cât un telefon. M-am dus și am spus doctoriței. A zis „ai fost însărcinată, dar n-ai putut să duci sarcina, organismul tău n-a mai rezistat”, spune femeia.

Mândria - motivația conceperii copiilor

Era o mândrie pentru Ana Ursache faptul că era mamă eroină și și-a justificat gestul de a avea mulți copii prin faptul că n-a avut frați și surori și a rămas orfană de tată încă de când era mică. „Am vrut să mi-i fac pe ai mei, să am copii, să îmi treacă dorul de familie. Nu puteam să mă duc la soră-mea ori la cumnată pentru că nu aveam. I-am adus pe toți în casă prin copiii pe care i-am făcut. Dacă nu aveam copii, ce mi faceam eu acum, la bătrânețe? Am și 40 de nepoți”. Chiar dacă și-a iubit nespun copiii, Ana Ursache a știut să fie severă când a trebuit, și așa i-a învățat să fie harnici și ordonați. Fiica mai mare o caracterizează pe „mama Ana” drept o fire veselă, dar severă: „O mamă bună, muncitoare, am învățat de toate de la mama ce vine de gospodărie, n-am nimic a-i reproșa, m-a învățat de bine. A fost o mamă bună, dar a avut pretenții la comportamentul nostru, să fim disciplinați, să învățăm”. Și i-a mai învățat pe copii să-și iubească țara și familia: „Nu că sunt comunisti și țin cu Ceaușescu, dar mie nu mi-e rușine că sunt româncă. Am frați mulți, dar nu am judecat-o pe mama că a făcut copii mulți”.

Avantajele titlului

La ziua copilului, de 1 iunie, venea cineva de la Primărie și mergea cu Ana în oraș și îi cumpăra ce îi trebuia pentru casă, pentru copii. Titlul de mamă eroină adăuga niște drepturi, de exemplu, avea 500 de lei pensie. „Am primit haine, saune, dar acum îmi mai dă ceva?”, spune ea. „Copiii mei au făcut armată, au muncit în fabrici. Au locuit într-un apartament care și așa era neîndestulător ca spațiu, pentru că era cu

cinci camere, dar noi eram aproape 20. Copiii s-au căsătorit, li s-a dat casă la aproape toți. Când îi ducem la școală, se semna un contract și ieșeau cu o meserie și erau angajați. De 200 de lei luam cinci kg de salam, pentru copii, carne luam ușor. Stăteau cu trei copii la rând și luam o „kilă” jumate de salam, dar cât salam mănânci pe zi? Luam pâine cu sacul!, își amintește ea. Acum, însă, nu-și mai permite nimic. „Dacă iau două kile de salam, rămân fără pâine, fără cartofi, fără nimic. Văd pastramă, dar nu pot să cumpăr. Medicamente compensate de trei luni n-am mai luat, că n-am avut bani, iar după Revoluție, trei copii au rămas fără casă și stau toți aici, cu mine”.

Aprovizionarea

Pe vremea lui Ceaușescu, o familie numeroasă nu se descurca greu cu alimentația. Din alocația de 100 de lei a unui copil lua cinci kg de carne, avea de unde alege de friptură, de bors... „Acum, dacă iei o kilă, te uiți în fundul potofelului. Atunci, în fiecare zi găteam. Azi o oală de ciorbă de fasole, mâncau copiii, mâine o oală de fasole, apoi sarmale. În alte familii, se face o oală de mâncare și se ține trei zile în frigider, copiii se satură, sunt mofturoși. Dar la mine mâncam cu poftă mâncare proaspătă, de asta sunt sănătoși. Stătea bărbatul la coadă, se ducea la ora 4.00-5.00 dimineața. Când dădea drumul la alimentară, la 5.30, venea acasă și zicea: «sculați!», îi lua pe toți și îi ducea la rând, vânzătoarea îi dădea zahărul, sticla de ulei, pachetul, venea acasă cu șapte-opt copii după ei se umplea masa. A doua săptămână făcea la fel. Aveam zahăr în casă tot timpul. Acum am doar 100 de grame, am luat un kilogram și 40.000 de lei. Îmi mai permit să am în câmară 7-8 kg? Ne descurcam cu mâncarea. Știti cum beau copiii mei lapte? Parcă erau la vacă, așa sugeau din sticlă, au fost sănătoși, voinici, o ră-n-am stat cu ei în spital. Mai degrabă după moartea lui Ceaușescu am fost mai necăjiți. Am strâns hârtie, cartoane, am spălat scările, de

ce credeți că n-am dus-o pe Elena la școală? N-am avut cu ce. Abia anul trecut, la Crăciun, am primit ajutor de trei milioane de lei, 40 de kilograme de făină, 10 kilograme de zahăr. Și la Paști la fel”. Norocul ei e că mezină îi trimite lunar bani din Italia, câte 100 sau 50 de euro.

Totul e bine

Când Ana Ursache, în vârstă de 47 de ani, a născut al 21-lea prunc la Maternitatea „Elena Doamna”, femeia a spus că nimic nu e mai nobil decât să aibă mulți copii: „O casă cu mulți copii e ca un câmp cu flori”. Ea a măriturist reporterilor vremii că pentru familia sa s-au pus la dispoziție două apartamente cu câte patru camere și că primește alocații de stat pentru cei sub 18 ani. La acea vreme, copiii cei mari - Mitică, Dinu, Adrian, Marcela, Adriana și Gabriela - aveau meserii bune, după cum susținea Ana Ursache, „câștigă bine, au locuințe confortabile și au copii”. Alți 12 frați erau elevi, iar unul mergea la grădiniță.

Spectacol cu copiii Anei de Anul Nou

De un An Nou a venit la Ana acasă celebrul realizator de emisiune Alexandru Stark. Trebuia să arate lumii cât de dragă și sunt și cum se descurcă copiii într-o familie numeroasă. A nimerit în pregătirile sărbătorilor. Unul dintre băieții Anei a urât în timp ce oamenii de la televiziune îi filmau. „M-am bucurat foarte mult dacă și revedea imaginile acelea cu copiii mei toți la un loc mici și eu tânără. M-a filmat în bucătărie, aveam ceanaunul mă mare la foc, îl am și acum. Făceam sarmale, ardeii umpluți și o oală de 50 de kilograme cu ciorbă. Hrăneau copiii. A fost dată caseta la televizor și anul următor, arătau cum se pregăteau mâncarea. Acum, de toate se discută în țara asta, doar de mamele eroine nu. Am fost uitate, nici măcar o pensie nu am”.

Cristinel C. POPA

JURNALUL OMULUI SIMPLU

„Fiecare stătea cu ochiul pe celălalt”

(Urmare din pag. 1)

Vă dați seama ce curaj am avut să spun asta, dar eram fierț când am văzut atâtea nedreptate. Mai ales că mi-am amintit de mama mea, care lucra la CAP când eram copil, și avea dreptul să ia acasă doar câte un strugure de copil. Ea, cum avea doi, putea pleca de acolo cu doi struguri, dar gărise o metodă să înădească cumva la un ciorchine încă niște vrejuri și să-l facă mai mare fără să se vadă. Și le-am povestit atunci asta. A fost un curaj nebun al meu, mai ales că allora le ieșiseră ochii din orbite de uimire și de furie. Și bine-nțeleș că mi-am amintit și episodul de la începutul carierei mele, când omul acela a fost condamnat la șapte luni de pușcărie pentru șapte știuleți de porumb, și ăia planțati la el în mașină.

Nu am fost eu bine văzut de maimarilor localității încă de la început, de când am ajuns la Dumbrăveni, darămite după asta! Când am fost reparatizat acolo, mai întâi am fost observat de capii de la partid din localitate. În primele zile m-au cazat la hotel. Nu de altceva, doar să mă aibă sub ochi și să mă încerce. Acolo se tot făceau chefuri de-astea... sovietice. Și imediat ce-am ajuns, am fost învitat la masă - ăsta era stilul - de șeful Militei, el era maior. Eu eram locotenent, șef la Jucidar. Erau niște petreceri cu mese în tinse încărcate cu tot felul de bucate. Erau obraznic de îmbelșugate pentru sărăcia în care se zbătea comunitatea și toate bunătățile erau, ca proveniență, din Avicola și din serele Dumbrăveni. Ei probabil se așteptau să fiu în cântat că sunt invitat și, mai ales, să le fiu recunoscător. Încă de la primul chef la care-am fost invitat, colegii mă tot imbiau să beau. Eu dacă miroseam un piculeț alcoolul era suficient, dar ei tot veneau pe lângă mine, când unul, când altul, insistând să băgă gust nu știu ce tuică, ba vinul... Că asta era tehnica, ori te făceau să te îmbălsămezi, ori te convingeau să-ți aduci vreo fată, apoi insistau să-ți pună și ceva în traisă, să nu pleci cu mână goală de-acolo, dar ei te implicau prac-

tic într-un furt. Și erai gata pe urmă! Deveni ai omul lor. Începeau să te facă să trăiești ca-n pușcărie. Ieși din celulă, faci gimnastica de inviorare, apoi mergi la serviciu, unde faci ce ți se spune. Fără să gândești, fără să-ți bați capul. Erai un fel de robot. Însă eu îmi formasem o tactică de apărare, să nu pic în capcana lor. Nu voiam să-mi trădez principiile pentru care îmi alesesem, cu ani în urmă, această meserie. Mai ales că acolo, în Dumbrăveni, oamenii aceia care munceau pe rupe într-o sărăcie cruntă și în condiții inumane, mi-au câștigat respectul și m-au determinat ca, înainte să-i judec, să-mi pun întrebări: «De ce greșete omul asta? Are vreun motiv? Ce l-a determinat să ce fac cu el?». Am văzut că și cei care conduceau comunitatea (de la partid și din miliție) erau din ce în ce mai abrutizați, mai slab pregătiți. Nu citeau, nu erau informați. Știau doar să numere oamenii care intrau pe sere și să-i caute-n traisă la ieșire, ca să-i aibă la mână. E foarte ușor să fii primar sau director într-un loc în care oamenii nu știu decât să robotescă și să nu dea deosebire, cu puțin, ca să nu aibă posibilitatea să gândească. Principiul era «Dacă le dai mai mult, se obrăznicesc și vor din ce în ce mai mult, așa că-i ținem cu foarte puțin». Acolo milițianul era pus să controleze femeile care ieșeau din sere, iar el era, la rândul lui, supravegheat de securist și de activistul de partid. Așa că era un lanț, fiecare stătea cu ochiul pe celălalt și tuturor le convenea să-l aibă pe celălalt la mână cu ceva. Iar dacă intrați în hora asta, totul se răsfrânge asupra oamenilor. Neprinzându-mă în joc, mi-am câștigat respectul oamenilor din comunitate. Eu îi ascultam și încercam să-i ajut și să-i îndrum, că devenisem cel la care mergeau pentru orice fel de sfat, de orice natură. Un fel de consilier pe orice fel de problemă, începând de la cele casnice până la cele juridice. Am realizat cât de tare mă prețuiesc oamenii aceia imediat după Revoluție când locuitorii Dumbrăveniului m-au rugat să le fiu primar.”

(a consensomat) Paula-Anastasia TUDOR

JURNALE PERSONALE

(Urmare din pag. 1)

Bruiaj săcăitor. Nu mai înțeleg mai nimic. Relectură „Sărmanul Dionis”, e cazul de lumini noi... Impresionant este destinul lui I. Gh. Duca, oameni mari au stat în fruntea acestei țări, dar națiunea română nu-i moartă de tot... Krentz ales și șef de stat, cu voturi contra și cu o demonstrație de stradă. Cancelarul Helmut Kohl crede că se poate întâlni cu Krentz, dacă e pregătit bine întâlnirea. În gândire - aveam meserii bune, după cum susținea Ana Ursache, „câștigă bine, au locuințe confortabile și au copii”. Alți 12 frați erau elevi, iar unul mergea la grădiniță.

recită în draci versuri damblași despre Cezi mai tubiți? Mircea Albușescu, Cozorii, Eusebiu Ștefănescu... Sărăcii!
Constantin Trandafir, 1989. Vedere din provincie. Jurnal, București, Editura Vestala, 2009, p. 200-201

De la 6 aprilie 1989 sunt „muncitor corector, având marca 13, la I.P. (Întreprinderea Poligrafică) 13 Decembrie” București. Așa scrie în cererile de concediu sau de învoire („...) când am intrat prima dată aici, șeful acesta de coridoare mi s-a părut de neînțeles, iar atmosfera, de iad. Cu timpul, m-am obișnuit. M-am învățat să fumez pe furis în closet, căci fumatul e interzis. Și, după ce m-am răcit zile la rând prin diverse ateliere, unde apăream ca o somnambulă, trebuind să fiu adusă de mână până la locul de muncă, după ce m-am lovit în toate ușile (care se deschideau invers decât socoteam eu), am învățat, de bine, de rău, cele câteva trasee obligatorii la „trepsire”, cum îi zice pe scurt veteranii întreprinderii. Câteva din femeile de la linotip mă cunoșc de-acum, căci ne întâlnim uneori la wc, la fumat, și când, dimineața, intrând în zărie, execut acel saut retoric, îmi prind câteodată privirea și mi răspund răspicat. La început intram cocărată și tremurătoare, ascunzându-mi privirea, aproape nevrând să văd mizeria prin care treceam, șobolanii care-mi fugeau printre picioare, căteii ghemuți între baloturile de hârtie, bălțile de ulei care se leapeau parca de pantofi... Acum merg teapănă și privesc totuși ca pe ceva care mi se cuvine. Așa e viața despre care nu știam nimic până acum.

Tia Șerbănescu, Femeie din fotografie. Jurnal 1987-1989, București, Compania, 2002, p. 258-259

TASS și Jenmin Jibao

El puțin asupra unui subiect erau de acord agențiile sovietică TASS și cotidianul partidului comunist chinez - poziția lui Ceaușescu asupra socialismului.

Operation Villages Roumains

Operațiunea Villages Roumains a continuat cu succes în Occident. De la începutul anului, mii de comune au adoptat sate despre care au aflat că vor fi demolate. Occidentalii își imaginau o vastă și fulgerătoare operație a buldozerelor și mutarea în forță a țărănilor în blocurile centrelor de comună. În realitate, proiectul sistematizării și modernizării așezărilor rurale din România se prefigura într-un viitor tot atât de apropiat ca și coborârea raiului roșu pe pământ. Primarii comunalni nu izbuteau să dea în folosință „blocurile specializării”, nici să introducă rețele de canalizare în centrele de comună. Occidentalii însă luaseră foarte în serios modernizarea anunțată de Ceaușescu. Convinși că deja în România erau mulțimi de sinistrați, vor veni la finele anului cu „ajutoare”.

Spicându-i adaptând comentarii și știri din presa străină despre România, paginile de externe ale ziarelor românești au citat cele două megainstituții media despre întâlnirea lui Ceaușescu cu delegațiile sovietice și ale unor republici unionale sovietice prezente la TTB 89. „Președintele Nicolae Ceaușescu a arătat („...) că România nu se va întoarce niciodată la capitalism. (...) Tot ce am realizat noi în România, dar și ce s-a realizat în Uniunea Sovietică și în alte țări socialiste demonstrează cu putere superioritatea socialismului, faptul că numai și numai socialismul reprezintă viitorul - nu numai pentru țările socialiste, dar și pentru întreaga lume.” Liderii comunisti de la Moscova și Pekin gândeau la fel în octombrie 1989.

Lavinia BETEA

JURNALUL ZILEI

(Urmare din pag. 1)

Fruntăș la strugurii de masă (26.400 kg la hectar) și de vin (25.100 kg la hectar) a fost județul Buzău. La mere, județul Maramureș a raportat 35.100 kg la hectar, iar la pere (30.200 kg la hectar) și prune (20.150 kg la hectar) primii s-au clasat prahovenii.

Izvorul strămoșesc al creației

Au început, la Ateneul Român, lucrările Plenarei largite a Comitetului Central al PCR. Expunerea secretarului general a fost transmisă în direct de radio și televiziune. Printre citatele ce-au „călăuzit” în viitorul apropiat instituțiile și presa culturală, mai des a fost acestă reproducă. „Așa cum am subliniat în întâlnirea cu oamenii muncii din domeniul creației literar-artis-

tice din luna mai 1965, sursa cea mai sigură de inspirație trebuie să fie poporul, realitățile societății noastre socialiste. Să nu se alerge după «ulcioare» străine, chiar dacă sunt poezie cu aur, ci să se bea apă din izvoarele limpezi ce izvorăsc din pământul strămoșesc, să se bea apă vie, datătoare de viață din glia română”.

Gazetari detașați

Ai crede citind ziarele că trei sferturi dintre angajații lor sunt în concediu. Căci spațiul reportajelor, anchetelor și interviurilor a fost înghițit de materialele oficiale. Dar gazetarii sunt în plin proces de „creație”! În București și în capitalele de județ „concep” telegame, cuvântări și adevizuri. În caruselul ședințelor alegerilor în organizațiile de partid comunale, orășenești, municipale și județene, al plenarelor diverselor organizații,

au fost zeci de mii de cuvântători, mii de dări de seamă și planuri de măsură. „Pălmași” redacțiilor au fost „detașați” în sprijinul secțiilor de propagandă până la finele Congresului XIV.

Mie frică să deschid!

Bancurile lui Ceaușescu și omni-prezența sa circula și printre membrii familiei prezidențiale. Mihaela Ceaușescu, fiica lui Marin Ceaușescu,

a fost înregistrată la telefon de „organe” povestindu-i unui prieten următorul banc. „Un bărbat foarte pesimist stă pe scaun cu privirea ațintită în gol și gândește: Deschid televizorul și aud: Ieri tovarășul Nicolae Ceaușescu a vizitat... Închid televizorul, deschid radioul... Azi dimineață tovarășul Nicolae Ceaușescu... închid radioul, deschid ziarul... Pe toate paginile citesc: Tovarășul Nicolae Ceaușescu... închid ziarul... Am în fața mea o cutie de conserve. Mi-e frică să o deschid”.

Bun venit lui Elie Wiesel în librării

Editura Univers a pus în difuzare cărțile lui Elie Wiesel „Noaptea” și „Porțile pădurii” traduse de Bianca Zamfirescu. Laureat al Premiului Nobel pentru pace pe anul 1986, născut pe pământ românesc, a fost prefațat cu un călduros bun venit de Ion Brad. „Să-i spunem lui Elie Wiesel cu pretuirea deplină ce o merită opera sa, sensul luptei sale, un bun venit în țara strămoșilor și în țara părinților, care are brațele deschise întotdeauna pen-

În 1939, nimic nu prevestea cariera de mai târziu a lui Nicolae Ceaușescu

Cum se scrie și cum se rescrie istoria...

(Urmare din pag. 1)

Primul care mi-a răspuns, pe loc și cu mare gentilețe, a fost profesorul Petre Constantinescu-Iași, la acea vreme membru al Academiei RS România. M-a primit la locuința sa, situată în Strada Dionisie Lupu, în apropierea Pieții Cosmonauților (astăzi Piața Lahovary). După cum era de așteptat, domnia sa a relatat cu lux de amănunte întâmplarea, iar textul acestor confesiuni poate fi citit, cred, în colecția revistei „Tânărul leninist”, cel mai probabil din anul 1973.

Peste câțiva ani, de data asta ca redactor la „Scinteia tineretului”, am vrut să reiau rememorarea aceluia „eveniment de referință”. M-am adresat, așadar, unui alt prominent participant, adică profesorului Tudor Bugnariu, pe atunci membru corespondent al Academiei. Dincolo de sus-menționata calitate, profesorul Tudor Bugnariu avea, în special pentru noi, cei care îi fuseseam studenți la facultatea bucureșteană de filozofie (sic!) în cea de-a doua jumătate a anilor '60, alura unui cărturar distins și, mai cu seamă, a unui om de o deosebită căldură sufletească pentru învățaceii săi. În plus, domnia sa era ginerele lui Lucian Blaga, poetul și filosoful a cărui operă noi, mai tinerii cititori, începeam să o redescoperim, odată ieșită fiind de sub urâtă și atât de nedreaptă, „trecere la index”. Numai că, spre marea mea dezamăgire, profesorul Tudor Bugnariu a refuzat, cu delicatețe, dar și cu fermitate, să susțină clișeele propagandistice asupra „puternicei impresii” produse asupra distinsului auditoriu de către curajul utecist Nicolae Ceaușescu. În consecință, am renunțat.

Rămăsese numai o singură speranță, academicianul Iorgu Iordan. Îi fusese prezentat, dacă nu mă înșală memoria, de către profesorul Dan Grigorescu (binecuvântată fie-i memoria!) și, fără să mă laud, cred că, date fiind ascendențele mele cam „bulgarohtone”, pe linie paternă, profesorul Iorgu Iordan mă simpatiza oarecum. Plin de

speranțe, am bătut la ușa locuinței sale, aflată foarte aproape de Piața Dorobanți. Cu multă amabilitate, profesorul Iorgu Iordan mi-a ascultat doleanța și s-a pus pe istorisiri. Dar, surpriză! Și încă ce surpriză?! În loc să reia, firește cu accente mai personale, istorisirea oficială, profesorul Iorgu Iordan mi-a spus răspicat:

– Dragul meu, toată povestea asta a scornit-o Constantinescu-Iași. După care, văzând uimirea buimacă lesne de citit pe chipul meu, a continuat:

– Inchipuieste-ți și dumneata. Acolo ne aflam oameni cu carte, universitari, nu numai eu, dar și un Tudor Bugnariu, un Radu Cernătescu. Sigur că atunci când la tribună a venit un puștan de 15 ani, pe deasupra și nițel bălbăit, m-am întors la vecinul meu, Petre Constantinescu-Iași, și l-am întrebat: – Domnule, cine e băiețușul ăsta? El mi-a răspuns: – E un muncitor, Nicolae Ceaușescu, mi se pare că îl cheamă. Asta a fost tot! Nici pomeneală să spun că „vorbește atât de frumos!”

După care, a continuat cu o crescândă iritare: – Dar asta nu e totul. Am auzit că tot Constantinescu-Iași a povestit cum că eu aș mai fi spus că îi prevăd tovarășului Nicolae Ceaușescu un viitor politic strălucit. Nici pomeneală de așa ceva! Nu am spus eu chestia asta.

De data asta, după cum este de așteptat, nu pot să mai fac trimitere la pagina de ziar în care ar fi apărut aceste amintiri ale academicianului Iorgu Iordan. Și nu cred că trebuie să adaug din ce motive anume.

Rememorând, după atâția ani, pățania asta, simt nevoia unei precizări: Poate că unor cititori această istorisire le-ar putea apărea neverosimilă. Sau, mai direct spus, neadevărată. Îi asigur, sub cuvânt de onoare, că ea s-a petrecut întocmai. Și că, tot întocmai, v-am și relatat-o.

Șerban CIONOFF

RESTITUIRI

Brucan cutreiera centrul din shop în shop, de la Lido la Athenée Palace

Către, Direcția a III-a (indicativ 311NS)

Notă privind filajul obiectivului „Sergiu”, efectuat în ziua de vineri, 20 octombrie 1989, între orele 0:00-24:00

Activitatea obiectivului

În locuință, lumina s-a stins la orele 1:10 și s-a reaprins la ora 6:00.

Între orele 7:45-7:55 s-a fost la magazinul din bd. Gloriei și a cumpărat pâine.

La ora 8:15 a venit menajera.

A plecat din nou de acasă la ora 8:45. De la capătul liniei autobuzului 331 s-a urcat într-un autobuz al acestei linii și a călătorit până la stația Cosmonauților, unde a coborât. A continuat pe jos și a mers la magazinul Comturist din Strada Luterană, care însă era închis. A așteptat câteva timp și, văzând că nu se deschide, a plecat și s-a dus la magazinul similar din hotel A. Palace, a privit mărfurile expuse, apoi a ieșit din hotel și a revenit în Strada Luterană la magazinul amintit. Întrucât era tot închis, s-a întors și s-a deplasat la hotel Lido. A mers la Shop. A stat 203 minute, apoi a ieșit și a mers din nou în Strada Luterană la magazinul Comturist. A privit mărfurile, s-a interesat dacă se va primi marfă și a ieșit.

S-a deplasat în stația ITB Cosmonauților, s-a urcat într-un autobuz al liniei 331 și s-a întors acasă, unde a intrat la ora 12:55.

Între orele 13:00-13:10 s-a plimbat cu câinele în stadionul Biruința. Același lucru l-a făcut între orele 17:20-17:30.

Notă privind filajul obiectivului „Sergiu”, efectuat în ziua de sâmbătă, 21 octombrie 1989, între orele 0:00-24:00

Activitatea obiectivului

Lumina s-a stins la orele 0:50. S-a aprins la ora 3:10. S-a stins la orele 3:15 și s-a reaprins la orele 5:10.

A plecat la ora 7:30 pe jos pe Strada Izbiceni și s-a oprit la magazinul alimentar din apropiere. A stat la rând, a cumpărat lapte, pâine și brânză. A plecat de aici la ora 9:50 și s-a întors acasă la ora 10:00.

La ora 10:10 a plecat din nou. A mers pe Strada Izbiceni, bd. Gloria, Bucureștii Noi și a intrat la ICRAL Pajura, centrul nr. 4, ora fiind 10:25. A ieșit după 3 minute, s-a oprit la o cabină telefonică și a încercat să vorbească cu cineva de la Cooperativa Instalatorilor, dar negăsind pe nimeni a plecat și pe același traseu a revenit la magazinul alimentar din apropierea locuinței. A stat la rând, a cumpărat mezeluri, iar la ora 12:45 s-a reîntors acasă.

Între orele 12:50-13:00, a plimbat câinele pe Strada Izbiceni și stadionul Biruința.

La orele 17:27 a condus pe Savu și Ștefi la poartă și a rămas urmărindu-i cu privirea până s-au angajat pe strada Tr. Roșu.

A plecat imediat împreună cu câinele, s-a deplasat până la stadionul Biruința și la ora 17:40 a revenit acasă. Înainte de a intra în curte a discutat circa 2 minute cu soții Manolache la nr. 75 pe care i-a întrebat unde poate găsi un tâmplar. După ce i s-a spus că-l poate găsi pe Șos. Chitila, a spus că se va duce săptămâna următoare să-l caute pentru a-i repara tocurile ferestrelor și (...)

Între orele 15:40-16:00 a fost vizitat de Sile. A fost anunțat organul informativ.

Către, Direcția a III-a (indicativ 311NS)

Notă privind filajul obiectivului „Sergiu”, efectuat în ziua de duminică, 22 octombrie 1989, între orele 0:00-24:00

Activitatea obiectivului

La ora 1:15 s-a stins lumina. S-a aprins la ora 5:10. S-a stins după 5 minute și s-a reaprins la ora 5:50.

A plecat la ora 7:55. A mers la magazinul alimentar din apropiere, a cumpărat produse de panificație și s-a întors acasă, ora fiind 8:05.

A plecat din nou la ora 8:10, a vizitat piața Pajura apoi s-a întors spre casă, a trecut prin fața locuinței și a continuat pe Strada Izbiceni intrând (ora 8:30) la Combustibilul, Unitatea 101. A ieșit după 3 minute, a mers pe strada Izbiceni, a trecut din nou prin fața locuinței și a mers la magazinul alimentar din apropiere. După ce a făcut unele cumpărături a revenit acasă, ora fiind 9:00.

La ora 10:55 a plecat de acasă, s-a deplasat până în fața magazinului alimentar din apropiere, a privit 2 minute spre interior după care s-a întors la domiciliu, ora fiind 11:05.

Între orele 13:00-13:10, împreună cu Savu a fixat pe poartă o cutie pentru corespondență, iar între orele 13:15-13:25 s-a plimbat cu câinele pe strada Izbiceni și stadionul Biruința.

Documente din volumul: Dosarul Brucan. Documente ale Direcției a III-a Contraspoionaj a Departamentului Securității Statului (1987-1989), Iași, Editura Polirom, 2008, p. p. 681, 683, 685-686

ARTICOLUL ZILEI

VALOAREA ALIMENTARĂ A ROȘIILOR

Planta originară din Mexic și Peru, tomată sau roșia (*Lycopersicon esculentum* L.), a fost acclimatizată și cultivată astăzi pe mai toate meridianele globului. Sub aspectul compoziției chimice, o roșie conține în medie 94% apă, 0,6% săruri minerale, 5,4% substanțe organice și multe vitamine. Mai mult, roșiile conțin 1% proteine, 3,4% zaharuri, 0,27% celuloză, 0,35% acizi, 0,15% grăsimi, 0,13% pectine, 0,07% glicozizi, 0,03% amidon. Valoarea energetică a roșiilor este cuprinsă între 22 și 26 de calorii la 100 g și este confirmată de

compoziția ei chimică. Deși roșiile singure nu pot fi considerate drept aliment de bază, marele lor merit este de a stimula apetitul prin aspectul și culoarea lor. Cu cât culoarea roșiilor este de un roșu mai închis, cu atât sunt mai bogate în lycopen decât în caroten. În schimb, roșiile necoapte conțin saloină, substanță care, în cantitate de numai 0,2 g, provoacă dureri de cap, ameteli și senzația de arsură, motiv care pledează pentru evitarea lor, iar cele coapte excesiv au în compoziție cantități mari de acid citric.

Dintre componentele substanței uscate prezente în roșii, în prim-plan se situează vitaminele. De reținut este faptul că numai 100 ml de suc de roșii conțin: 1 mg de provitamină A, 0,03-0,13 mg vitamina B1, 0,04-0,09 mg vitamina B2, 0,04-0,05 mg vitamina PP, 14-15 mg vitamina C, 40-60 mg vitamina P etc. De asemenea, roșiile conțin la 100 mg interesante și utile săruri minerale, între care: sodiu, fosfor, potasiu, calciu, magneziu, fier.

Dr. Mioara Mincu
Femeia nr. 10/1989

DIN ARHIVA CC AL PCR

La Plenara Comitetului Central, Ceaușescu a pus istoria să lucreze în folosul „prezentului glorios”

Stimați tovarăși,

Analiza stadiului actual al socialismului în România prezentată pe larg în documentele pentru Congresul al XIV-lea al partidului, demonstrează că sub conducerea gloriosului nostru partid, poporul a obținut realizări remarcabile în întreaga dezvoltare economică-socială. Într-o perioadă istorică scurtă, țara noastră a parcurs mai multe etape istorice, de la orânduirea burghezomșoierască în care mai existau multe rămășițe feudale, la făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate. Dintr-o țară slab dezvoltată agrar-industrială, România a devenit în anii construcției socialiste și îndeosebi după Congresul al IX-lea al partidului, un stat puternic industrial-agrar, cu o industrie modernă, dezvoltată pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, cu o agricultură socialistă în plin progres.

Activitatea ideologică, teoretică, politico-educativă, trebuie să pună cu putere în evidență toate aceste mărețe transformări revoluționare și realizări obținute de poporul român pe calea socialismului, să tragă învățămintele și concluziile din întreaga activitate practică de până acum, subliniind cu putere învățămintele pentru viitor.

Pentru a înțelege cât mai bine stadiul actual al dezvoltării societății socialiste românești este necesar să punem permanent în evidență întreaga dezvoltare a poporului român, să acordăm o atenție deosebită cunoașterii istoriei, a luptei poporului nostru pentru formarea sa, pentru formarea națiunii, a statului național unitar, a limbii și culturii române.

În activitatea ideologică, politico-educativă științele istorice trebuie să ocupe un loc mai important pentru că numai prin înțelegerea științifică pe baza adevărilor istorice a trecutului și a luptei poporului nostru vom înțelege mai bine cum s-a format, la ce nivel de dezvoltare a ajuns poporul nostru, ce a însemnat în istoria sa trecerea pe calea socialismului și făurirea cu succes a socialismului.

Întregul popor și îndeosebi tineretul trebuie să înțeleagă bine că de mai bine de 2.000 de ani înaintașii noștri, oamenii cei mai iubii, poporul însuși, adevăratul făuritor al istoriei au dus lupte grele cu mari sacrificii, dar au avut în vedere întotdeauna atât trecutul și prezentul, dar și viitorul poporului, al țării noastre și au făcut totul, și-au dat chiar viața, pentru asigurarea unui viitor luminos.

Este bine să se înțeleagă că cei mai înaintați oameni din rândul poporului nostru, masele largi populare, nu s-au gândit niciodată să părăsească pământul unde s-au născut, unde au trăit strămoșii lor și unde trebuie să trăiască urmășii urmașilor întotdeauna. Poporul nostru s-a născut și dezvoltat pe aceste meleaguri și trebuie respinse cu fermitate unele teze ale unor prețioși istorici care încearcă să falsifice adevărul și realitatea, dăunând și popoarelor lor și colaborării și prieteniei.

Subliniez toate acestea pentru că în activitatea ideologică teoretică, politică-educativă de formare a omului nou, istoria trebuie să aibă permanent un rol de importanță deosebită. Numai așa vom făuri buni constructori ai socialismului și comunismului în România.

Analizând stadiul actual al dezvoltării economico-sociale, al construcției socialiste, activitatea noastră ideologică și teoretică, politico-educativă trebuie să sublinieze cu putere marile realizări în dezvoltarea generală a țării, creșterea puternică a producției industriale, agricole, a venitului național și ridicarea continuă a bunăstării materiale și spirituale a poporului. În obținerea acestor mărețe realizări, rolul determinant, revoluționar l-au avut forțele de producție, care au cunoscut o puternică dezvoltare și au asigurat progresul multilateral al țării noastre.

Trebuie să punem cu putere în evidență rolul revoluționar și determinant al forțelor de producție ca factor hotărâtor al dezvoltării economico-sociale și făurirea cu succes a societății socialiste. De altfel, trebuie să subliniem în acest sens, că aceasta reprezintă o legitate general valabilă pentru dezvoltarea și progresul întregii societăți omenesti.

Pornind de la aceasta, să analizăm cum a acționat partidul nostru, statul nostru socialist în asigurarea înfăptuirii acestor obiective strategice. Trebuie să subliniem cu putere rolul important al fondului de dezvoltare și acumularea, alocarea unei părți importante din venitul național – de peste 30% – în întreaga perioadă de după Congresul al IX-lea al partidului, care a asigurat creșterea puternică a mijloacelor de producție, a fondurilor fixe, a avuției naționale, realizarea marilor obiective industriale, agrare, sociale, culturale, asigurând astfel ridicarea României pe înalte culmi de progres și civilizație socialistă. Pornind de la aceste realități, să punem cu putere în evidență necesitatea continuării, în conformitate cu cerințele legilor obiective de dezvoltare, repartizării în continuare a circa 30% din venitul național pentru fondul de dezvoltare și acumulare.

Este bine cunoscut că în mai multe rânduri și la mai multe Congrese ale partidului, după 1965, am subliniat faptul că dacă nu vom asigura dezvoltarea forțelor de producție și repartizarea lor judicioasă pe teritoriu și alocarea unei părți însemnate din venitul național pentru dezvoltare, atunci vom condamna România la rămânere în urmă, la înapoiere pentru o lungă perioadă de timp. Trebuie să spunem cu toată tăria, pe baza realităților, că viața a demonstrat cu putere justetea politicii partidului nostru de dezvoltare puternică a industriei, a agriculturii, a forțelor de producție pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, că numai și numai pe această bază s-au putut obține marile realizări în dezvoltarea generală a țării.

De asemenea, acum, când în unele țări socialiste se pune în discuție însăși existența proprietății socialiste de stat și cooperatiste, este necesar să punem cu putere în evidență, în întreaga noastră activitate teoretică, politico-educativă, rolul determinant al proprietății socialiste de stat și cooperatiste în realizarea marilor progrese, în dezvoltarea generală a României și să subliniem cu toată tăria că făurirea cu succes a socialismului în patria noastră, dar în general în lume, nu se poate realiza decât pe baza dezvoltării tot mai puternice a proprietății socialiste de stat și cooperatiste, punând la bază cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii în toate domeniile. Totodată, este necesar să subliniem importanța deosebită a marii proprietăți, fără a diminua sau a neglija dezvoltarea micii producții industriale, dar trebuie să demonstrăm științific, teoretic, că numai și numai marea proprietate asigură dezvoltarea generală a societății noastre socialiste, ca de altfel a oricărei societăți și trebuie să naște totul pentru asigurarea întăririi și dezvoltării continue a marii proprietăți socialiste.

Punând în evidență marile realizări obținute de poporul român în construcția socialistă, este necesar să subliniem rolul istoric al Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român, care a pus capăt politicii de ploconire față de tot ceea ce este străin, șablonismul, conservatorismul, concepției „modelului unic” în construcția socialistă, copierii mecanice a ceea ce se face în alte țări și a redat partidului, poporului, sentimentul demnității, al încrederii în forțele proprii, subliniind necesitatea aplicării neabătute a principiilor socialismului științific, a legilor obiective corespunzător realităților din țara noastră.

Arhivele Naționale, Fond CC al PCR – Secția Cămară, dos. nr. 78/1989

ECONOMISEȘTI și CITEȘTI!

BIBLIOTECA PENTRU TOȚI

O colecție de literatură românească

În fiecare miercuri, numai cu **JURNALUL NAȚIONAL** CEL MAI CITT ZIAR DE CALITATE **10,9 LEI**

www.jurnalul.ro

Cănițele se distribuie la chioșcuri sau cu abonamentul Jurnalul PLUS și Jurnalul cu Carte.

AIICI RADIO EUROPA LIBERĂ!

RAPORT AL AMNESTY INTERNATIONAL PRIVIND DREPTURILE OMULUI

Asociația care se ocupă cu drepturile omului în lume, Amnesty International, confirmă faptul că în Cehoslovacia, România și Bulgaria drepturile omului continuă să fie încălcate la sfârșitul lui octombrie 1989. Conform Amnesty, autoritățile din Cehoslovacia pun sub acuză oamenii care vor să-și exercite pașnic drepturile, se crede că în România au fost închiși câteva sute de oameni care au încercat să-și exercite libertatea de exprimare, iar Bulgaria a încălcat dreptul la exprimare al minorității turce.

Conform raportului, au avut loc numeroase îmbunătățiri privind protecția omului în țări precum Ungaria, Polonia și URSS. Au continuat să încălce drepturile omului, în 1988, 133 de țări din întreaga lume, din China până în Peru, din Turcia până în Somalia. Introducerea la acest raport spune că, în lume, uciderea în masă și asasinarea unor indivizi anume, conduse de agenți guvernamentali, au atins „un nivel extraordinar” în 1988.

Raportul de 310 pagini mai menționează „eforturile extraordinare ale guvernelor de a distruge dovezile asasinatelor și ale propriei responsabilități în comiterea acestora”. Raportul menționează execuții extrajudiciare în cel puțin 24 de țări, torturi și rău tratament al prizonierilor în peste jumătate

Cehoslovacia, România și Bulgaria erau pe lista „neagră” a organizațiilor pentru apărarea drepturilor omului FOTO: Arhivele Naționale

din guvernele lumii, morți cauzate de tortură, de condițiile din închisoare sau morți în circumstanțe dubioase în peste 30 de țări; moartea prin execuție a prizonierilor în 35 de țări, un număr-record înre-

gistrat de Amnesty, care luptă împotriva condamnării la moarte din 1981. Raportul dă detalii despre cauzurile prizonierilor de conștiință, indivizi arestați doar pentru că

și-au exercitat drepturile de bază în multe țări. Conform Amnesty, aceștia au fost condamnați la închisoare în aproape toate țările lumii a treia, anul trecut; acești deținuți au fost arestați fără acuzație judi-

ciară sau proces în peste 75 de țări, iar aceste „disparații” sau detenții secrete au avut loc în 15 țări.

Raportul a avut în vedere mai mult țările est-europene și URSS, anul trecut, dar aruncă o privire și asupra situației drepturilor omului în vedere de la începutul acestui an. Conform raportului, multe persoane din Cehoslovacia au fost arestate pe termen scurt fără condamnare, iar alții au fost hărțuiți din cauza exercitării non-violente a dreptului lor la libertatea de exprimare. În România există cel puțin 18 prizonieri de conștiință a căror identitate este cunoscută și se crede că alte câteva sute de oameni a căror identitate nu este cunoscută au fost aruncați în închisori în 1988 pentru că și-au exercitat dreptul la libertatea de expresie sau pentru că au încercat să părăsească țara ilegal.

Conform raportului, respectul pentru drepturile omului se pare că a câștigat teren în Uniunea Sovietică, în 1988, dar, pe fundalul reformei fundamentale, au avut loc totuși noi încălcări ale drepturilor omului. Guvernul polonez a introdus o alternativă civilă la serviciul militar și și-a eliberat prizonierii contestatari. Totuși, aplicarea noii legi pare a fi lipsită de consistență. Arhiva Open Society (Budapesta), Institutul de Cercetare al Radio Europa Liberă, secția română

anunțuri

CERERI ȘI OFERTE DE SERVICIU

Unitatea de Mecanizare, Transporturi și Construcții Forestiere Militari, cu sediul în Bulevardul Preciziei numărul 40A, sector 6, încadrează pentru sediu și secția Chitila, următoarele categorii de personal: strungari, frezori, rectificatori, vopsitori auto, tratamentist termist, mecanici utilaj, electrician auto, sudori electric și autogen, vulcanizatori, buldozeriști. Încadrarea se face în condițiile Legii 12/1971.

Întreprinderea de Anvelope Danubiana, cu sediul în București, Șoseaua Olteniței numărul 181, Sector 4, încadrează: mecanic întreținere locomotivă, lăcătuși revizie va-

goane, casier, inginer chimist, operatori chimști, muncitori necalificați, lăcătuși mecanici, electricieni întreținere. Solicitanții trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de Legea 12/1971 și să posede buletin de identitate cu reședința în București.

VĂNZĂRI

Vând videocasete noi, mărci prestigiu, înregistrate, filme traduse, muzică, desene animate, noutăți, impecabile.

Vând la preț convenabil barcă fibră sticlă cu motor.

Vând televizor color Cromatic, covor oltenesc nou, aripa capotă Lada 1500.

tv 24 octombrie 1989

19:00 Telegazeta

19:30 Partid și țară – o unică voință Deplină aprobare de către întregul nostru partid și popor a propunerii privind reelegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în înalta funcție de secretar general al Partidului Comunist Român și a documentelor pentru Congresul al XIV-lea

19:45 Suprema unitate de granit Cântec patriotic, revoluționar

20:00 În dezbatere: Documentele pentru Congresul al XIV-lea al Partidului Comunist Român

Sporirea producției de cărbune energetic

Redactor Radu George Serafim

20:20 Teatrul TV

Familia, de Tudor Băran

Premieră pe țară

În distribuție: Marioara Sterian, Gheorghe Cozoric, Silviu Stănculescu, Vistrian Roman, Constantin Diplan, Valentin Urutescu, Eusebiu Ștefănescu, Cristian Sofron, Dana Dembinski, Vasilica Stamatini-Andone, Eugenia Balaur, Victoria Dobre, Eugen Cristea, Ion Anghel, Ștefan Hagimă, Adrian Titienu, Mihai Cibul și copiii: Agata Müller, Cristian Marinescu, Ana Maria Toader, Mihai Dragotă

21:50 Telegazeta

22:00 Închiderea programului

vremea

Vremea a fost caldă pentru această dată, deși temperatura aerului a înregistrat o scădere ușoară, iar cerul a fost variabil, cu înnoiriri mai accentuate în nordul și estul țării, unde, izolat, au căzut ploi slabe, trecătoare. Vântul a suflat slab, până la moderat. Temperaturile maxime au fost cuprinse între 12 și 22 grade, cele minime, în

general, între 2 și 10 grade. Dimineața, pe alocuri, s-a produs ceață. În București, vremea a fost caldă, deși temperatura aerului a scăzut ușor, iar cerul a fost variabil. Vântul a suflat slab, până la moderat. Temperatura maximă a fost cuprinsă între 19 și 22 grade, iar cea minimă între 3 și 7 grade. Dimineața, ceață slabă.

amintiri

„Electrometal” Timișoara sporește confortul căminului

- fier de călcat electric de 330 w
- radiator electric de încălzire
- cicoan de lipit electric
- scandelabre din alamă și nichelate cu 3 și 5 brate
- boyler electric de 5, 15, 85 și 100 litri
- hidrofoc de uz casnic de 85 l
- radiatoare electrice cu ulei de 10, 12, 15 și 20 de elemente

AGRICOLE

ORIZONTAL: 1) Cooperator. 2) Străveche indeletnicire rurală. 3) Cuiere! – În instituție! – Sere! 4) Afirmăție – Păsări domestice. 5) Hrana pentru animale (pl.). 6) Pește de apă curgătoare. 7) Plantă textilă – Casa albinelor. 8) Viață – Umzei. 9) Ales – Ajutor la vie. 10) Soiri în bunătație.

VERTICAL: 1) Vitală pentru plante (pl.) – Numel – Fir. 2) Împreșmuri – Rime! 3) Curse! – Concentrare. 4) A se întrezări – Soare mitologic – Raliat de la început! 5) Răspălății. 6) Puternic în pădure – Pronume personal. 7) Unitate de măsură – Pătrat agrar. 8) Teșite! – Pregătire a terenului. 9) A cunoaște – Folosit. 10) Nu prea dese – Eflorescențe.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

Informația Bucureștilui, 1989

RESTITUIRI

Premierul maghiar, intervievat de revista „Der Spiegel“

Telegrama Ambasadei României la Budapesta
Către Ministerul Afacerilor Externe
Tovarășului Ioan Totu,
Tovarășului Constantin Oancea,

Vă informăm că M. Németh, președintele Consiliului de Miniștri ungar, a acordat recent un interviu revistei vest-germane Der Spiegel, intitulată „Spiritul a ieșit din poșcă”. În cadrul acestuia, premierul ungar face o serie de aprecieri și sublinieri importante, dar și periculoase în același timp, respectiv referindu-se la întrebarea reporterului privind pericolul pe care îl prezintă România pentru Ungaria, M. Németh a arătat că au apărut fel de fel de amenințări, sub diferite forme, dar acestea sunt numai verbale și aparțin mijloacelor de informare. Nu s-au constatat mișcări de trupe care să dovedească existența unei asemenea amenințări. A apreciat că „sigur, dintr-un creier bolnav, oricând poate izbucni ceva, dar am încredere că și acolo (n.n. – România) luciditatea se va dovedi mai puternică”. În problema germană și posibilitatea unificării celor două state, M. Németh a subliniat că, „într-o Europă pașnică de mâine, cu siguranță că și această problemă va fi posibil de rezolvat. În RDG, există, în prezent, reale posibilități de reformă și nimeni nu este interesat ca

acolo să existe o situație explozivă, intrucât aceasta ar avea urmări imprevizibile. Forma și ritmul reformelor din RDG este numai o problemă de timp”. Referindu-se la unele încercări ale RDG de a-i determina pe unguri să accepte punctul de vedere est-german în problema refugiaților, M. Németh a arătat că „această problemă este în întregime de competența guvernului ungar, care a adoptat decizia cunoscută în conformitate cu răspunderea și competența sa. Câțiva din conducerea ungară de partid de atunci au fost de altă părere în această problemă gîngășă. R. Nyers, președintele partidului, nu se numără însă printre aceștia”. Referitor la situația actuală a Ungariei, M. Németh a menționat că „procesele evoluează într-o direcție pozitivă. Cu toate acestea, existența blocurilor militare face ca situația geo-politică să nu fie încă favorabilă dorinței de neutralitate a Ungariei. Peste 15-20 de ani popoarele vor putea să decidă, cu mai multă autonomie decât azi, asupra destinelor lor și atunci și neutralitatea va însemna altceva. Este însă necesar și sprijinul lui M. Gorbaciov. Reformele ungare sunt însă ireversibile și în cazul în care în URSS s-ar produce o schimbare nedorită și fatală. Reformele ungare au depășit deja limita de la care ar mai putea fi întoarse înapoi”. Referindu-se la trupele sovietice

staționate în Ungaria, M. Németh a menționat că acestea continuă să se retragă, în cadrul celor stabilite de comun acord cu conducerea sovietică. Din punctul de vedere al Ungariei, nu există rațiuni politice, militare sau de altă natură care să facă necesară prezența, în continuare, a trupelor sovietice pe teritoriul ungar. Analizată în context european, rezolvarea prezenței trupelor sovietice în Ungaria nu mai depinde numai de dorința guvernului ungar. Cu privire la recentul congres al partidului și situația noului PSU, primul-ministru ungar a arătat că congres s-a făcut compromisori prea mari, dar că totuși este de acord cu ele. Dorește ca PSU să aibă un rol important în alegeri și să rămână o forță capabilă de coaliție. A menționat că este de dorit să se creeze, cât mai curând, un partid comunist de tip clasic, intrucât aceasta ar ajuta ca și PSU să-și găsească propriul loc în rândul forțelor politice ungare. În PSU există persoane de care partidul trebuie să se despartă, dar acest lucru trebuie făcut într-o manieră europeană, civilizată. Traian Pop Document din volumul: 1989 – Principiul dominoului. Prăbușirea regimurilor comuniste europene, Ediție de: Dumitru Preda și Mihai Reteagan, București, Editura Fundației Culturale Române, 2000, p.248-249

SUGESTII, SESIZĂRI, RECLAMAȚII

Limbaj de agrement

Constanțean fiind, îmi petrec vacanțele la mare, vizitând stațiunile de pe țărmul Mării Negre de cel puțin trei-patru ori pe an. În vara aceasta am fost în două perioade diferite la Mamaia. Cazarea și serviciile ireproșabile dovedesc o incontestabilă grijă din partea Centralei ONT, „Litoral” pentru oaspeții săi. Am rămas însă surprins de neglijența – greu de acceptat – în care sunt redactate în limba engleză în care sunt redactate unele anunțuri în scop publicitar adresate turiștilor străini. Astfel, pe unele afișe anunțând programul și amplasamentul unor recunoscute unități de alimentație publică au fost lipite benzi tipărite (!), care îl informează pe turist că acolo va avea parte de un „Agreement”. Este clar că intenția traducătorului, mai puțin instruit, a fost de a spune că este vorba de „agreement”. Din nefericire (pentru ei și turist) cuvântul „Agreement” în limba engleză înseamnă, conform lucrării „English Romanian Dictionary” de Leon Levițchi și Andrei Bantaș, următoarele: acord; înțelegere; învoială. Desigur, cetățeanul străin a stat puțin pe gânduri și, probabil, până la urmă curiozitatea sa a învins, vizitând localul și așteptând să vadă la ce trebuie să își dea acordul și ce învoială trebuie să facă.

Alte afișe – tipărite cu litere negre pe fond galben – sar vioaie în ajutorul acelorași turiști, informându-i că-și pot procura oarece bunuri din anumite magazine numai pe „device”. S-ar părea că traducătorul s-a gândit la „device” valută străină. Același dicționar însă ne lămurește că: „device” se traduce în: (1) mecanism; dispozitiv; (2) deviz (de cheltuieli); (3) plan, schemă, proiect; (4) procedeu stilistic.

După citirea frumosului anunț, oaspetelui nu-i rămâne decât strădania de a hotărî ce dispozitive, proiecte sau aparate trebuie să se prezinte la magazin și ce procedee stilistice să utilizeze în cazul în care ar dori să cumpere ceva. „Device” și „Agreement” au altă scriere în engleză, dar nu voi divulga secretul. Pentru cei interesați să afle le stă la dispoziție o iarnă lungă de căutat în dicționare (ing. Nicolae Carp, Aleea Teresei 6, bl. R2, ap. 5, et. 11, Sectorul 4, București)

Iulian Iusan din Tg. Mureș, str. Măgurei, nr. 21/3 a citit în paginile unei reviste, cu totul întâmpător, despre preocupările colectivului de medici de la Întreprinderea de Medicamente „Terapia” din Cluj-Napoca, privind lansarea pe piață a preparatului medical „Aspocardin”. „Constatarea după o lună de tratament sunt de necrezut. Aproape că sunt alt om. Medicamentul (puțin cunoscut de medici și mai ales de bolnavi), are deosebite calități, reducându-mi considerabil evoluția

bolii, angină pectorală. Bineînțeles, nu fără o competență administrare și recomandare medicală. E îmbucurător să aflăm că strădaniile specialiștilor într-o sănătatea noastră dau roade scânteie!”

Cele semnalate de petiționara Petronela Cenani din orașul Vulcan, în legătură cu infiltrațiile provenite de la sifonul de pardoseală în baie și deteriorarea tencuiei, precum și banii achitați pentru o ușă de baie, fără ca ea să fie înlocuită, s-au adevărit. Numai că, în răspunsul Consiliului Popular al județului Hunedoara, reiese că petenta nu a fost înregistrată în condica de audiență a conducerii EGCL Vulcan și deci, acesta nu era în cunoștință de cauză privind defecțiunile din apartament. E drept că s-a adresat cuiva de la EGCL Hunedoara, dar nu celor în măsură să rezolve remediile. Pentru tergiversarea lucrărilor respective se fac voinaștrii maistrului I. Avasiloaie și tehniciana Maria Urătescu, șefa sectorului fond locativ, care au fost sancționați cu diminuarea retribuției cu 10% pe luna septembrie a.c.

Ca răspuns la sesizarea Asociației de locatari din Timișoara, str. Ștefan Stăncă, nr. 42-44, cum că imobilul n-a fost racordat la rețeaua de gaze naturale a municipiului. Consiliul popular al municipiului Timișoara ne aduce la cunoștință că, din evidențele sale, nu rezultă că, la imobilul respectiv, a fost prevăzută această racordare. Solicitarea locatarilor va fi supusă atenției colectivului care elaborează propunerile de racord la rețeaua de gaze naturale în cadrul cotei pe anul 1989.

Rândurile de mai jos sunt semantate de Ioan Badiu din Cluj Napoca, str. Republicii, nr. 28, căruia i se alătură alți câțiva turiști. Împreună au petrecut vacanța de vară în stațiunea Covasna, dormici de a cunoaște cât mai multe din împrejurimile zonei, s-au „inarmat” cu Ghidul turistic și au pornit la drum. „Mare ne-a fost mirarea când, în comuna Voinești, la o stație auto pe o mică plăcuță am citit anunțul: Cetatea Dacică se află la două ore și jumătate de drum de aici! Atât! Nimic în plus din tot ce-i putea orienta pe curioși, așa că am pornit-o voinicește, descoperind-o pe culmea unui munte. Ruinele cetății ne dădeau de înțeles că aici, cândva existase o intensă activitate. E curios, totuși, de cât „mister” o înconjoară. Credem că punctarea ei în cartea Ghidului n-ar fi lipsită de interes. Altfel, ar continua să fie și mai mult învăluită de ignoranță și nepăsare”.

Maria Bogdan Radu Flacăra, nr. 43/1989

SALUTĂRI DIN... CONSTANȚA!

CONSTANȚA „Gazinoul”

MAMAIA Hotel „Perla”